

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 K 020090 24 Kžk

Sarajevo, 16.05.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Sanele Rondić i Emira Neradina kao članova vijeća, uz sudjelovanje Armine Kopic kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.V., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0071105 18 od 12.03.2020. godine, nakon održanog pretresa dana 29.04.2025. godine u prisutnosti federalnog tužitelja Saše Sarajlića, optuženog S.V. i njegovog branitelja Envera Čosićkića, advokata iz Tuzle, donio je i dana 16.05.2025. godine javno objavio

PRESUDU

Optuženi:

S.V., sin Z. i majke R. rođene Đ., rođen dana godine u T., stalno nastanjen u P., u ulici P.p., B., državljanin BiH, JMBG: ... bez zanimanja, pismen sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, oženjen, otac jednog mlđb. djeteta, nije služio vojsku,

KRIV JE

što je:

Dana 03.01.2018. godine, oko 01,00 sat, na magistralnom putu Tuzla – Doboj, u mjestu Sižje, općina Lukavac, upravljajući putničkim motornim vozilom marke „Fiat“ tip „Punto“, registarskih oznaka, vlasništvo S.A., pod utjecajem alkohola u krvi u količini od 1,59 g/kg, iako je bio svjestan da je zbog alkoholisanosti nesposoban za sigurnu vožnju i da zbog toga može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost živote, tijela i imovinu drugih ljudi, a na šta je pristao, pa postupajući suprotno odredbi člana 174. stav 2. i člana 43. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, krećući se iz pravca Doboja u pravcu Lukavca, neprilagođenom brzinom od oko 104,00 km/h, koja brzina je za 57 km/h veća od prilagođene brzine, te uslijed takvog alkoholisanog stanja zbog kojeg je bio očigledno nesposoban da sigurno upravlja vozilom, kao i neprilagođene brzine kretanja, propustio da brzinu kretanja vozila prilagodi mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila, kao i alkoholiziranosti

vozača, a za koje uvjete je prilagođena brzina iznosila 47,00 km/h, usljed kojih propusta je prilikom vožnje na dionici magistralne ceste koja je u pravcu i pregledna, izgubio kontrolu nad vozilom, te je u fazi nekontrolisanog kretanja sišao sa kolovoza na bankinu sa desne strane magistralne ceste, da bi u nastavku kretanja došlo i do nekontrolisanog kretanja po bankini i kosini nasipa, gdje je naletjelo na komad betona, a u nastavku nekontrolisanog kretanja i udara u stabla drveća, prevrtanja i samozapaljenja, a uslijed čega je smrtno stradao S.H., zbog difuzne opečenosti tijela nastale djelovanjem visoke temperature, u konkretnom slučaju otvorenog plamena u požaru automobila, a po njegovoj koliziji i prevrtanju (opeklinski šok), a koji se kao saputnik nalazio na mjestu suvozača,

čime je počinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 331. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa ga sud na osnovu naprijed navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članova 42., 43. i 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVIJE) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI

Na osnovu člana 77. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom se izriče sigurnosna mjera zabrana upravljanja prevoznim sredstvom motornim vozila „B“ kategorije u trajanju od dvije (2) godine, s tim što se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi S.V. se oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka, tako da troškovi koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja po žalbama protiv prvostepene presude padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Tuzli, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, osim troškova postavljenog branitelja, koji također padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Tuzli koji je donio rješenje o postavljenju branitelja po službenoj dužnosti optuženom S.V..

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećena Z.M. se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0071105 18 od 12.03.2020. godine, koja je potvrđena 16.03.2020. godine, izmijenjena na pretresu pred ovim sudom dana 22.04.2025. godine, optuženom je stavljeno na teret da je učinio krivično djelo Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH).

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020090 20 K od 30.03.2023. godine, optuženi S.V. oglašen je krivim za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. KZ FBiH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci. Na osnovu člana 77. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom - motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 2 (dvije) godine, koja se ima računati od dana pravosnažnosti presude s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja zabrane. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi je oslobođen obaveze naknade troškova krivičnog postupka. Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećena Z.M. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 020090 23 Kž od 24.10.2023. godine djelimično je uvažena žalba branioca optuženog S.V., pa je ukinuta presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020090 20 K od 30.03.2023. godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020090 23 K 2 od 06.02.2024. godine, u ponovnom suđenju, optuženi S.V. oglašen je krivim za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. KZ FBiH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci. Na osnovu člana 77. stav 1. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom - motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 2 (dvije) godine, koja se ima računati od dana pravosnažnosti presude s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja zabrane. Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, optuženi je oslobođen obaveze naknade troškova krivičnog postupka. Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećena Z.M. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 020090 24 Kž 2 od 24.09.2024. godine djelimično je uvažena žalba branitelja optuženog S.V., pa je ukinuta presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020090 23 K 2 od 06.02.2024. godine i određeno je održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na pretresu održanom pred ovim sudom, na osnovu člana 332. stav 2. ZKP FBiH, preuzeti su dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, pa su pročitani iskazi svjedoka Z. M., E.S., N.D., P.O. sa zapisnika od 15.09.2020. godine, kao i zapisnik o saslušanju svjedoka N.D. Policijska uprava Lukavac Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-05/7-1/18 od 08.01.2018. godine korišten prilikom direktnog ispitivanja i zapisnik o saslušanju svjedoka Popović Obrena PU Lukavac Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-05/7-1/18 od 24.01.2018.godine, korišten prilikom direktnog ispitivanja, zatim iskazi vještaka dr. Brigić Kasima, specijalista neuropsihijatar, vještaka saobraćajne struke dipl.ing. Nenada Lukanovića, te naredba za psihijatrijsko vještačenje broj T03 0 KT 0071105 18 od 14.08.2020. godine i sudsko psihijatrijski nalaz stalnog sudskog vještaka doktora Kasima Brigića koji je iznio na glavnom pretresu od 15.09.2020.godine, kao i naredba za vještačenje saobraćajne struke broj T03 0 KT 0071105 18 od 06.06.2018.godine i nalaz vještačenje saobraćajne nezgode od 30.12.2019.godine po vještaku saobraćajne struke Nenadu Lukanoviću koji je izložio na pretersu od 15.09.2020. godine, iskaz svjedoka I.A. sa zapisnika o glavnom pretresu od

24.09.2020. godine i zapisnik o saslušanju svjedoka od 24.01.2018. godine u službenim prostorijama PU Lukavac koji je koristio branitelj prilikom unakrsnog ispitivanja, iskaz svjedoka S.A. i zapisnik o saslušanju svjedoka S.A. dat u PU Lukavac broj 08-05/7-1/18 koji je koristio tužitelj prilikom direktnog ispitivanja, materijalni dokazi optužbe izvedeni na glavnom pretresu od 24.09.2020. godine pred prvostepenim sudom, i to: zapisnik o uviđaju broj 08-05/7-1/18 od 03.01.2018. godine, skica lica mjesta saobraćajne nezgode, magistralni put M4 Sižje Opština Lukavac od 03.01.2018. godine, broj 08-05/7-1 od 24.01.2018. godine, potvrda o vraćanju pronađenih predmeta PU Lukavac broj 08-05/7-1-7/18 od 24.01.2018. godine, sa naznakom da je predmete predala Z.M., potvrda o vraćanju pronađenih predmeta PU Lukavac od 25.01.2018. godine, broj 08-05/7-1-10/18 od 25.01.2018. g. kojom se potvrđuje da su V.Z. vraćeni predmeti od 1 do 7, obavijest JZU UKC Tuzla broj 02-08/4-47/18 od 24.01.2018. godine, da je Klinika za anesteziologiju i reumatologiju od 03.01.2018. godine primila lice koje je premješteno kasnije na hirurgiju (S.V.), zahtjev za ljekarski pregled i određivanje alkohola u urinu i određivanje alkoholisanosti na ime H.S., i rezultata hemijske analize od 23.01.2018. godine UKC Tuzla, zahtjev za ljekarski pregled i određivanje alkohola u krvi i urinu S.V., rezultat alkoholijske analize od 05.01.2018. godine, fotodokumentacija saobraćajne nezgode, broj 08-05/7-2 od 24.05.2018. godine, sa CD-om PU Lukavac sa datumom 03.01.2018. godine i objašnjenje fotodokumentacije na prikazanim fotografijama od F1 do F50, odnosno do F139. i CD zapakovan u žutu samoljepljivu traku sa naznakom dokaz od 11.03.2020. godine, izvod iz kaznene evidencije na ime V.S. PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-05/06/7-1-0.TE.7-3-5-541/20 od 15.01.2020. godine, popis troškova Kantonalnog tužilaštva TK od 21.01.2020.g. broj T03 0 KT 0071105 18, o visini troškova koji se odnose na naknade vještacima, zatim, iskaz vještaka neuropsihijatra Rusmira Softića, koji je izvršio vještačenje procesne sposobnosti optuženog S.V., sa zapisnika o glavnom pretresu od 13.03.2023. godine, iskaz vještaka sudske medicine prof.dr. Zdenko Cihlarž, specijalista sudske medicine, sa zapisnika o glavnom pretresu od 13.03.2023. godine, kao i materijalni dokazi optužbe izvedeni na ovom glavnom pretresu, i to: naredba za obdukciju Kantonalnog tužilaštva TK broj Kta-1/18 od 03.01.2018. godine; zapisnik o pregledu i obdukciji leša prof.dr. Zdenka Cihlarža od 03.01.2018. godine, naredba za vještačenje razine alkoholemije Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 Kt 0071105 18 od 14.05.2018. godine, nalaz vještaka sudske medicine prof.dr. Zdenka Cihlarža od 16.05.2018. godine na okolnosti razine alkohola u krvi optuženog u vrijeme saobraćajne nezgode, fotodokumentacija MUP TK broj 08-05/7-1 od 24.05.2018. godine, Komemorativni centar općine Tuzla, Patologija od 03.01.2018. godine, fotodokumentacija obdukcije mrtvog tijela S.H.a sa objašnjenjem, radi se o 67 fotografija ovjerenih pečatom u crnoj bijelom izdanju i CD sa vršene obdukcije PU Lukavac od 03.01.2018. godine krim.tehničar u potpisu Đuzić Kenan, te dokazi odbrane izvedeni na glavnom pretresu od dana 27.03.2023. godine, iskaz optuženog koji iznosio činjenice u svoju korist, premještajno pismo iz UKC Tuzla Odjeljenje anesteziologiju i reanimatologiju Odjeljenje intenzivne terapije Hirurška klinika od 03.01.2018. godine kao datumom prijema i datumom otpusta 16.01.2018. godine.

Nakon ocjene svih preuzetih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, sve na način kako je to propisano u odredbi člana 296. stav 2. ZKP FBiH, ovaj sud je odlučio kao u izreci predmetne presude iz razloga koji slijede:

Prije svega, na održanom pretresu pred ovim sudom dana 22.04.2025. godine, federalni tužitelj je izmijenio činjenični opis djela iz optužnice u pogledu voluntarističkog elementa umišljaja (umjesto htjenja djela, optuženi je pristao na djelo), i isti u cjelini glasi kao u izreci ove presude.

Nije sporna činjenica da je dana 03.01.2018. godine, oko 01,00 sat, na magistralnom putu Tuzla – Doboj, u mjestu Sižje, općina Lukavac došlo do saobraćajne nezgode u kojoj je kao vozač putničkog motornog vozila marke „Fiat“ tip „Punto“, registarskih oznaka O95-T-868, učestvovao optuženi S.V., niti je sporno da je predmetnim vozilom (vlasništvo S.A.) upravljao u alkoholisanom stanju sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,59 g/kg. Također nije sporno da se optuženi vozilom kretao u noćnim uslovima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila a za koje uvjete je prilagođena brzina iznosila 47,00 km/h. Konačno nije sporno da je u opisanim saobraćajnim okolnostima optuženi izgubio kontrolu nad vozilom, te je u fazi nekontrolisanog kretanja sišao sa kolovoza na bankinu sa desne strane magistralne ceste, da bi u nastavku kretanja došlo i do nekontrolisanog kretanja po bankini i kosini nasipa, gdje je vozilo naletjelo na komad betona, a u nastavku nekontrolisanog kretanja i udara u stabla drveća, prevrtanja i samozapaljenja, uslijed čega je smrtno stradao S.H., zbog difuzne opečenosti tijela nastale djelovanjem visoke temperature, u konkretnom slučaju otvorenog plamena u požaru automobila, a po njegovoj koliziji i prevrtanju (opeklinski šok), a koji se kao saputnik nalazio na mjestu suvozača.

Ove nesporne činjenice proizilaze iz saglasnih iskaza svjedoka N.D P.O., I.A., A., dijelom iskaza optuženog S.V. (optuženi je iznosio činjenice u svoju korist), zapisnika o uviđaju PU Lukavac sa pripadajućom fotodokumentacijom i skicom lica mjesta saobraćajne nezgode od 03.01.2018. godine, zapisnika o pregledu i obdukciji leša prof.dr. Zdenka Cihlarža od 03.01.2018. godine, zatim nalaza i mišljenja sudskog vještaka medicinske struke dr. Zdenka Cihlarža od 16.05.2018. godine koji je izvršio obdukciju mrtvog tijela oštećenog H.S., te nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Nenada Lukanovića od 30.12.2019. godine (i iskaza ovih vještaka sa glavnih pretresa od 15.09.2020. godine i 13.03.2023. godine).

Svjedok N.D. u svom iskazu je naveo da ga je telefonom nazvao optuženi (prethodno je zajedno sa oštećenim sjedio u kafiću čiji je vlasnik ovaj svjedok) i rekao mu da su imali saobraćajnu nesreću u Sižju, gdje se zaputio svojim automobilom. Uslove na putu svjedok je opisao kao izuzetno loše, naveo je da je bila gusta magla usljed koje nije mogao voziti brzo. Dalje je naveo da je dolazeći na lice mjesta primijetio da se automobil optuženog nalazi nekih do 9 metara od magistralnog puta sa desne strane (gledano od Gračanice prema Tuzli) i da gori, dakle van kolovoza, dok je S. bio nekih metar od magistralnog puta, ležao na zemlji nepomično, ruka mu je bila u čudnom položaj, krvario je. Nakon toga, krenuo je u potragu za oštećenim ali da ga, zbog plamena automobila koji je gorio, nije mogao vidjeti i da se automobilu zbog toplote nije moglo prići. Svjedoci P.O. i I.A. (polijski službenici PU Lukavac) su po obavijesti o saobraćajnoj nezgodi u mjestu Sižje od strane rukovodioca smjene upućeni na mjesta nezgode, gdje su vidjeli sa lijeve strane puta, van kolovoza, u pravcu Doboja da gori auto, a odmah kraj puta vidjeli su S.V. da leži povrijeđen. Izjavili su da, nakon što su vatrogasci ugasili požar, na suvozačevom mjestu su primijetili ugljenisano tijelo, a da se automobil nalazio na desnom boku. Svjedok Popović Obrena je naveo da se službenim vozilom sa upaljenim kratkim svjetlima kretao brzinom između 40 i 50 km/h imajući u vidu da je bila noć, te da je bila magla i da je bila slaba vidljivost od 50 do 100 metara, a što je potvrdio i svjedok Ibišević Aldin. Svjedok S.A. je potvrdio da se nezgoda desila u mjestu Sižje. Kako je izjavio, D.N. je na poziv S.V. sjeo u svoje vozilo, a on je sjeo u svoje vozilo i otišao u mjesto Sižje, gdje je kako su i ostali svjedoci naveli, S. ležao krvav. Dalje, da se sa vozilom do mjesta saobraćajne nezgode kretao brzinom oko 60 km/h zbog magle i da je i on u jednom momentu umalo sletio s puta. Optuženi je također potvrdio navode ovih svjedoka, o mjestu i vremenu nesreće, vremenskim prilikama, odnosno da je prethodno bio u društvu sa

oštećenim (koji mu je kao brat) u kafiću gdje su konzumirali alkohol (optuženi je pio štok i da ne zna koliko je popio) i kroz neko vrijeme su on i H. krenuli iz kafića i sjeli u auto Fiat Punto. Izgubio je kontrolu nad vozilom, gdje je došlo do prevrtanja. U tom momentu dok su se prevrtali on je ispao iz svog vozila, a H. je ostao u njegovom vozilu, potom, da je prišao do vozila na oko 6-7 metara, iako je imao povrede kuka i ruke, htio je spasiti H.a. Prišao je na par metara i onda je došlo do eksplozije tog vozila gdje ga je eksplozija bacila 8 metara i da je tada zadobio povrede. Telefonom je nazvao D.N., vlasnika kafića kod kojeg su prethodno bili i rekao mu da dođe u Sižje da su on i H. nastradali, da ne zna da li je H. živ. Nakon nekog vremena je prvi došao D.N., a potom još par drugova, te da je u međuvremenu stigla i hitna pomoć.

Iskaze prethodno pomenutih svjedoka, kao i iskaz optuženog u ovom dijelu, ovaj sud nalazi vjerodostojnim, obzirom da su saglasni u odnosu na naprijed navedene činjenice i objektivizirani materijalnim dokazima, odnosno zapisnikom o uviđaju PU Lukavac od 03.01.2018. godine u kojem su detaljno opisani mjesto i vrijeme saobraćajne nezgode (da se saobraćajna nezgoda dogodila dana 03.01.2018. godine oko 01.00 sati, u mjestu Sižje, općina Lukavac), atmosfere prilike (vidljivost smanjena usljed prisustva magle), zatečeno stanje na mjestu nezgode, onako kako su i svjedoci izjavili, a potom skicom lica mjesta i fotodokumentacijom saobraćajne nezgode.

O okolnostima povređivanja i uzroka smrti oštećenog H.a S. mjerodavno se izjasnio vještak sudske medicine dr. Zdenko Cihlaž koji je nakon izvršene obdukcije mrtvog tijela H.a S. sačinio svoj nalaz i mišljenje o uzroku smrti oštećenog. H. S. je umro nasilnom smrću koja je nastupila usljed difuzne opečenosti tijela, što je nastalo djelovanjem visoke temperature, u konkretnom slučaju otvorenog plamena u požaru automobila. Sve to je vidljivo i u fotodokumentaciji PU Lukavac, čiji službenici su prisustvovali i fotografisanjem dokumentovali tok obdukcije.

Sud je u cjelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Zdenka Cihlaža budući da je isti urađen od strane vještaka sa dugogodišnjim stručnim iskustvom u vještačenjima ove vrste. Uz sve to ni odbrana optuženog nije imala primjedbi na sadržaj njegovog nalaza.

Dalje, iz nalaza i mišljenja istog vještaka i njegovog iskaza sa glavnog pretresa, proizilazi da je koncentracija alkohola u krvi kod optuženog, koja se odnosila na vrijeme samog nastanka saobraćajne nezgode, iznosila od oko 1,59 g/kg apsolutnog alkohola, a koji nivo alkoholemije u krvi odgovara tzv. fazi inkordinacije (kada je koncentracija alkohola u krvi u vrijednosti od 1,3 g/kg do 2,0 g/kg).

Sud je izjašnjenje vještaka za sudsku medicinu dr. Zdenka Cihlarža prihvatio vjerodostojnim i tačnim, jer je sačinjen na osnovu analize koja je izvršena u odgovarajućoj laboratoriji Zavoda za biohemiju UKC Tuzla od strane stručnih lica, pri čemu je analiza izvršena na osnovu usporedbe koncentracije alkohola u krvi i u mokraći optuženog (uzorci za analizu alkohola uzeti isti dan u 03,20 sati) primjenom metode retrogradnog proračuna relevantne alkoholemije na kritični događaj upotrebom Widmarkovog faktora vrijednosti od oko 0,15 g/kg na jedan sat, što sve upućuje na potpunost predmetne stručne analize. Također je sud imao u vidu da je sudski vještak dr. Zdenko Cihlarž vještak sa dugogodišnjim iskustvom u ovoj vrsti vještačenja te da je njegov nalaz objektivan, stručan i dat po pravilima struke. Uostalom i sam optuženi iznoseći odbranu u svoju korist je izjavio da je te večeri, prije nego što se upustio u vožnju (koja je imala za posljedicu konkretnu saobraćajnu nezgodu), bio u kafiću u kojem se nalazio i H. (i još nekih 4-5 drugova), da su oni pili, bili su

u alkoholiziranom stanju i da je i on krenuo da pije s njima, da je pio štok i da ne zna koliko je popio, ali uglavnom da se sjeća da je konzumirao alkohol.

O efektima i spoljnoj manifestaciji alkohola na ponašanje optuženog i upravljanje vozilom u takvom stanju, izjašnjavao se vještak neuropsihijatra dr. Kasima Brigića, i u tom pogledu iznio svoje mišljenje da je omamljenost značajno uticala na vozačke sposobnosti optuženog. Pojasnio je dejstvo alkohola na organizam i pogotovo pojasnio fiziopatološko dejstvu alkohola na ljudski organizam. Pod navedenim se podrazumijeva uticaj alkohola na funkcionisanje svih čula, odnosno vrijeme reagovanja centralnog nervnog sistema. Prema mišljenju vještaka, koncentracija alkohola u krvi od 1,59 promila odgovara akutnoj alkoholnoj opijenosti srednjeg stepena, što dovodi do svijesti koja je kao u izmaglici, intelektualne funkcije se odvijaju u jednoj opštoj ošamućenosti, u takvom stanju osoba se nalazi u fazi nadraženosti a to znači da su potpuno izražene vazomotorna i muskulomotorna nadraženost, kao i psihomotorna i dr., da postoji poremećaj percepcije čula, vida i drugih čula, te da je sve izrazitija nesposobnost koncentracije, a procijenjivanje aktuelne situacije je usporeno, nepotpuno, pa čak i pogrešno.

U pogledu izjašnjenja vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića o očiglednoj nesposobnosti optuženog za sigurnu vožnju, ovaj sud takvo izjašnjenje od strane vještaka neuropsihijatra nije prihvatio, o čemu se vještak nije mogao izjašnjavati, jer se radi o pravnom zaključku o kojem za njegovo izvođenje je ovlašten isključivo sud, na koji dio izjašnjenja vještaka je osnovano prigovoreno od strane branitelja. Kada se taj dio eliminiše, ostali dio nalaza i mišljenja, te iskaza vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića, ovaj sud je prihvatio uvjerljivim, jer je njegov nalaz objektivan, stručan i dat po pravilima struke. Radi prethodno navedenog je u daljem tekstu ove presude ovaj sud i izveo pravni zaključak o očiglednoj nesposobnosti optuženog za sigurnu vožnju i o tome u daljnjem dijelu presude će navesti potrebne razloge.

Dalje, iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka saobraćajne struke Lukanović Nenada (kao i njegovog iskaza), proizilazi da je brzina kretanja vozila kojim je upravljao optuženi neposredno prije nezgode iznosila 104 km/h odnosno 28,88 metara u sekundi. Zaustavni put za tako dobivenu brzinu u uslovima koji su vladali u vrijeme nezgode iznosio bi oko 99 metara a zaustavljanje bi trajalo oko 5,74 sekunde. Vještak je objasnio da na osnovu skice lica mjesta saobraćajne nezgode, fofodokumentacije, te karakteristika kolovoza i vozila, kao i tragova saobraćajne nezgode a naročito tragova drljanja pneumatika i tragova struganja pneumatika i ostalih tragova, uzimajući u obzir oštećenja na vozilu, može se odrediti mjesto napuštanja kolovoza magistralne ceste od strane vozila odnosno mjesto izlijetanja vozila van kolovoza magistralne ceste koje se nalazi na desnoj strani navedene magistralne ceste gledano u smjeru kretanja vozila odnosno iz smjera Doboja prema Lukavcu. Mjesto izlijetanja vozila van kolovoza na bankinu nalazi se na desnoj strani na udaljenosti od oko 15,2 metra od pomoćne fiksne tačke mjerenja odnosno na udaljenosti od 0,10 metara od desne ivice kolovoza odnosno na lokaciji traga broj 0. Dalje je pojasnio da je nakon izlijetanja vozila s kolovoza došlo do nekontrolisanog kretanja po kosini nasipa kada dolazi do naleta vozila na komad betona, a nakon toga u fazi nekontrolisanog kretanja i udara u stablo drveća i prevrtanja, da bi se u konačnici zaustavilo na udaljenosti na oko 72,80 metara pomoćne fiksne tačke mjerenja, odnosno na oko 16 metara od desne ivice kolovoza gdje je došlo do samozapaljenja i gorenja vozila. U toku nekontrolisanog kretanja van kolovoza po bankini i kosini dolazi do udara u smjerokazni stubić komad betona i stablo drveća usljed čega dolazi do prevrtanja vozila i zapaljenja vozila i njegovog konačnog zaustavljanja na desnoj bočnoj strani vozila van kolovoza sa desne strane. Vještak je utvrdio da se vozač

prilikom upravljanja svojim vozilom nije držao svoje saobraćajne trake odnosno desne saobraćajne trake, pa je usljed toga propustio da se vozilom kreće desnom saobraćajnom trakom u smjeru kretanja, odnosno da vozilo u kretanju drži što bliže desnoj ivici kolovoza i naolikoj udaljenosti od nje da s obzirom na brzinu kretanja i uslove saobraćaja i na stanje osobine puta ne ugrožava druge učesnike u saobraćaju i ne izlaže sebe opasnostima. Raspored i lokalitet tragova prema nalazu i mišljenju vještaka nesumnjivo ukazuju da je vozilo prilikom nekontrolisanog kretanja izvršilo bočni pomak u desnu stranu prvo na bankinu u nivou sa kolovozom da bi nakon toga u nastavku kretanja kosinom nasipa naletila na komad betona a u nastavku tog nekontrolisanog kretanja dolazi do udara u stablo drveća prevrtanja da bi se u konačnici i zaustavilo okrenuto na desnu bočnu stranu. Vještak je izračunao da bi prilagođena brzina vožnje uslovima i stanju puta, obzirom da se radilo o mokrom kolovozu, da je bila noć, vidljivost ograničena dometom svjetala vozila i maglom, iznosila 47 km/h. Također je izračunao da je za izbjegavanje predmetne saobraćajne nezgode bio dovoljan bočni pomak vozila u lijevu stranu za otprilike jedan metar na ukupnom putu izmicanja od 54 metra, a da bi vrijeme za koje bi se to izmicanje učinilo iznosilo oko 1,85 sekundi.

Ovaj sud je predmetni nalaz i mišljenje sudskog vještaka saobraćajne struke ocijenio kao stručan i nepristrasan, bez bilo kakvih protivrječnosti ili nelogičnosti nalaza kod prostorno vremenske analize konkretne saobraćajne nezgode, ali isto tako i datog mišljenja u vezi propusta koje su u datoj saobraćajnoj situaciji bili prisutni na strani optuženog. S tim u vezi, navodi branitelja, i optuženog prilikom iznošenja svoje odbrane, da vještak nije dobro izračunao brzinu i da se optuženi nije kretao brzinom od 104 km/h, nisu doveli u pitanje tačnost navoda vještaka saobraćajne struke Lukanović Nenada, a time ni sva ona odlučna utvrđenja na kojima je ovaj sud zasnovao svoje činjenične i pravne zaključke. Stav odbrane u pogledu utvrđene brzine kretanja od strane vještaka saobraćajne struke se po ocjeni ovog suda bazira na paušalnim tvrdnjama da se optuženi nije mogao kretati tom brzinom zbog magle, loše vidljivosti i da automobil kojim je upravljao optuženi i nije mogao razviti tu brzinu. Međutim, suprotno takvoj paušalnoj tvrdnji, vještak saobraćajne struke je brzinu kretanja vozila (pored ostalog) utvrdio temeljem relevantne dokumentacije (zapisnika o uviđaju, skice lica mjesta i fotodokumentacije i dr.) koristeći formulu za izračun brzine. Vještak je u svom iskazu pojasnio da je brzina kretanja putničkog motornog vozila prije nezgode izračunata kao dvokomponentna brzina i sastojala se od brzine izgubljene pri usporavanju vozila nakon napuštanja kolovoza do konačnog smirivanja i brzine izgubljene na deformaciji usljed udara u komad betona stabla drveća i prilikom prevrtanja, i kad su se uzele i jedna i druga vrijednost dobila se brzina kretanja putničkog motornog vozila neposredno prije nezgode koja je iznosila 104 km/h odnosno 28,88 metara u sekundi.

Uvažavanjem pomenutih navoda vještaka sudske medicine dr. Zdenka Cihlarža i neuropsihijatra dr. Kasima Brigića, izvodi se zaključak da je optuženi u stanju srednjeg pijanstva sa koncentracijom alkohola u krvi u količini od 1,59 g/kg preduzeo upravljanje sa vozilom na predmetnoj saobraćajnici i na taj način postupio suprotno odredbi člana 174. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini (ZOOBS-a).

Upravljaajući vozilom u takvom stanju optuženi se kretao brzinom od oko 104 km/h, koja nije bila prilagođena noćnim uslovima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala, iako je prilagođena brzina kretanja vozila kojim je upravljao za navedene uslove iznosila 47,00 km/h, kako to sve proizilazi iz nalaza i mišljenja (i iskaza sa glavnog pretresa) vještaka saobraćajne struke Lukanović Nenada. Dakle, optuženi nije uvažavao opisane uslove vožnje pa je konkretne prilike upravljao vozilom i protivno odredbi člana 43. stav 1. ZOOBS-a na putevima, jer brzinu svoga vozila nije prilagodio konkretnim okolnostima, pri čemu je

brzina od oko 104 km/h za 57 km/h veća od brzine 47,00 km/h (koja bi u datim saobraćajnim uslovima bila prilagođena brzina).

Odbrana ne spori da je optuženi konkretne prilike upravljao vozilom pod dejstvom alkohola, međutim odbrana smatra da to ni u kom slučaju ne znači da je ta alkoholisanost optuženog bila od uticaja na nastanak saobraćajne nezgode. Zapravo odbrana stoji na stanovištu da je optuženi bio sposoban za vožnju i da je kontrolu nad vozilom izgubio usljed povlačenja volana od strane oštećenog H.a S. koji se nalazio na mjestu suvozača. Kako je sam optuženi u svojoj odbrani naveo da jeste konzumirao alkohol, ali isto tako da je tada bio težak 116 kilograma i bio je mišićav, profesionalno se bavio boksom, da nije pušio niti konzumirao zabranjena sredstva, i kada je nastradao da je uzeo svoj mobitel i nazvao da se dođe, bio je svjestan svega. Optuženi je naveo i to da je oštećeni (suvozač u vozilu) lijevom rukom uhvatio za volan koji je trznuo, nakon čega je on izgubio kontrolu nad vozilom, gdje je došlo do prevrtanja. Branitelj je u završnom izlaganju istakao da ponašanje optuženog do „kritičnog momenta“ nije u bitnome odstupalo od ponašanja prosječnog vozača, koju potvrdu („vladanja sobom“) nalazi i nakon prevrtanja vozila i ispadanja optuženog iz istog, koji je bio svjestan i priseban, i premda i sam teško tjelesno povrijeđen, telefonom je pozvao svjedoka N.D. da bi ga obavijestio o nesreći, što je sam svjedok N. potvrdio u iskazu, te tako povrijeđen i krenuo prema vozilu da vidi šta je sa H.om u kom trenutku je zapaljeno vozilo eksplodiralo, tako da je optuženi V.S. odbačen od vozila i onemogućen u pokušaju da pomogne prijatelju H.u.

Međutim, stav odbrane da je krivac za predmetnu saobraćajnu nezgodu i posljedicu koja je nastupila nastradali saputnik H. S., jer je prema navodima odbrane optuženog, oštećeni lijevom rukom uhvatio za njegov volan, da mu je volan trznuo, nakon čega je on izgubio kontrolu nad vozilom gdje je došlo do prevrtanja i da je optuženi bio sposoban za vožnju, nije prihvatljiv. Ovo iz razloga što ovaj sud odbranu optuženog nalazi neuvjerljivom.

Naime, prema nalazu i mišljenju vještaka saobraćajne struke, a što proizilazi i iz skice lica mjesta i fotodokumentacije, kao i zapisnika o uviđaju, mjesto napuštanja kolovoza magistralne ceste od strane vozila, odnosno mjesto izlijetanja vozila van kolovoza magistralne ceste, nalazi se na desnoj strani na udaljenosti od oko 15,2 metra od pomoćne fiksne tačke mjerenja (pravac kretanja pmv što je na skici obilježeno brojem 30.) odnosno na udaljenosti od 0,10 metara od desne ivice kolovoza na lokaciji traga broj 0 (početak traga struganja). U nastavku kretanja dolazi do nekontrolisanog kretanja po kosini nasipa kada dolazi do naleta vozila na komad betona (trag broj 3. u skici lica mjesta), a nakon toga u fazi nekontrolisanog kretanja i udara u stablo drveća, prevrtanja, da bi se vozilo u konačnici zaustavilo na udaljenosti na od oko 72,80 metara pomoćne fiksne tačke mjerenja odnosno na oko 16 metara od desne ivice kolovoza u odnosu na lokaciju traga broj 25. u skici lica mjesta, okrenuto na desnu bočnu stranu, gdje je došlo do samozapaljenja i gorenja vozila. Prema rasporedu i lokalitetu tragova zatečenih na mjestu nezgode, kako je to pomenuti vještak saobraćajne struke naveo u svom nalazu i mišljenju, vozilo je prilikom nekontrolisanog kretanja izvršilo bočni pomak u desnu stranu, dok je do prevrtanja došlo nakon nekontrolisanog kretanja po kosini nasipa, naleta vozila na komad betona, a nakon toga i udara u stablo drveća. U vezi sa navedenim, uzimajući u obzir činjenicu da je bila noć, da se radilo o naseljenom mjestu i da je vidljivost bila ograničena dometom svjetala vozila, a da je vidljivost bila smanjena i usljed magle (uslovi koji su vladali u vrijeme događanja saobraćajne nezgode) i stanje vozača uzrokovano alkoholom, proizilazi da je do skretanja vozila sa kolovoza na desnu stranu došlo zbog propusta optuženog, o čemu je naprijed bilo riječi, a ne, kako to optuženi tvrdi, da je

oštećeni lijevom rukom trznuo volan, nakon čega je on izgubio kontrolu nad vozilom gdje je došlo do prevrtanja.

Kako je optuženi vozilom upravljao pod dejstvom alkohola, što je potvrđeno nalazom vještaka specijaliste sudske medicine dr. Zdenkom Cihlaržom koji je utvrdio da je kod optuženog u vrijeme saobraćajne nesreće koncentracija alkohola u krvi iznosila 1,59 promila, a potom vozilom upravljao brzinom od oko 104 km/h (bez obzira na uslove koji su vladali u vrijeme događanja saobraćajne nezgode), nije pratio pravac pružanja magistralne ceste, već je nastavio kretanje zemljanom površinom, van kolovozne trake, te u nastavku kretanja kosinom nasipa s vozilom naletio na komad betona, a u nastavku i vozilom udario u stabla drveća, zbog čega je došlo do prevrtanja i samozapaljenja, ovaj sud je takvo postupanje optuženog doveo u vezu sa njegovom alkoholiziranosti, koja je uticala na smanjenje njegove psihomotorike, na koje okolnosti se izjašnjavao vještak neuropsihijatar dr. Kasima Brigića.

Prema navodima vještaka za saobraćaj, optuženi je u konkretnim saobraćajnim uvjetima mogao blagovremeno reagovati i primijetiti prepreke na putu, te da je za izbjegavanje slijetanja vozila na desnu stranu van kolovoza na bankinu i kosinu nasipa bio dovoljan bočni pomak ulijevo za jedan metar na ukupnom izmicanju od oko 54,00 metara, a vrijeme izmicanja bi iznosilo oko 1,85 sekundi. Zbog alkoholisanosti optuženog od 1,59 g/kg uz karakteristike takvog stanja koje dovode do svijesti koja je kao u izmaglici, intelektualne funkcije se odvijaju u jednoj opštoj ošamućenosti, osoba se nalazi u fazi nadraženosti (da su potpuno izražene vazomotorna i muskulomotorna nadraženost, kao i psihomotorna), kao i poremećaj percepcije čula vida i drugih čula, a koje odgovara datoj situaciji da optuženi vozilom slijeće sa kolovoza, što je uticalo i na njegovo usporeno reagovanje (bočni pomak ulijevo kako bi izbjegao slijetanja vozila na desnu stranu van kolovoza na bankinu i kosinu nasipa), tako da je alkoholizirano stanje optuženog u uzročnoj vezi sa nastalom saobraćajnom nezgodom. Pošto je prema naprijed izloženom, predmetna saobraćajna nezgoda uzrokovana alkoholiziranim stanjem optuženog i kako je zbog toga ova vožnja optuženog bitno odstupala od vožnje koju bi u konkretnim uvjetima preduzeo vozač prosječnih sposobnosti, što se odnosi na vanjsku manifestaciju u vožnji optuženog te kada mu stanje alkoholisanosti usljed reduciranja njegove psihomotorike nije omogućavalo da izbjegne saobraćajni udes, onda se mora zaključiti da je optuženi kritične prilike bio očigledno nesposoban za sigurnu vožnju.

S tim u vezi, ovaj sud ukazuje, da je postojanje očigledne nesposobnosti za sigurnu vožnju pravno pitanje koje sud rješava u svakom konkretnom slučaju, a na osnovu okolnosti učinjenja djela. Pri tome je za izvođenje takvog zaključka potrebno da vozač, pored činjenice da je vozilom upravljao pod dejstvom alkohola, utvrditi da uslijed toga njegova vožnja bitno odstupa od uobičajenog kršenja saobraćajnih propisa, koja obuhvata vožnju optuženog kada je propustio da brzinu kretanja vozila prilagodi mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila (vozilom upravljao neprilagođenom brzinom od oko 104,00 km/h, koja brzina je za 57 km/h veća od prilagođene brzine). Navedeno je ovom sudu poslužilo kao osnova za pravni zaključak o postojanje očigledne nesposobnosti za sigurnu vožnju.

U konkretnom slučaju, optuženi je znao i bio svjestan da je kritične prilike konzumirao alkohol kao i da je zabranjeno upravljanje vozilom pod dejstvom alkohola, te bio svjestan da se nalazio u alkoholisanom stanju koje je kod njega reduciralo njegove fizičke i psihičke sposobnosti da upravlja vozilom. I pored toga optuženi je preduzeo upravljanje sa vozilom, a u vozilu se nalazio njegov prijatelj i namjeravali su otići do restorana Istanbul u Devetaku. Nalazeći se u alkoholisanom stanju, a vozeći brzinom koja nije prilagođena

mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila, optuženi je bio svjestan da će u takvom stanju kršiti saobraćajne propise posebno onaj o zabrani upravljanja s vozilom u alkoholisanom stanju (član 174. stav 1. i 2. ZOBS-a), a s tim u vezi propustio da brzinu vozila prilagodi osobinama i stanju puta, te vidljivosti (član 43. stav 1. ZOBS-a). Takođe je optuženi bio svjestan da će kršenjem saobraćajnih propisa dovesti do ugrožavanja javnog prometa i dovesti u opasnost život ili tijelo ljudi, pa je upuštajući se u upravljanje vozilom pod takvim dejstvom alkohola i brzinom koja je znatno odstupala od brzine prilagođene postojećim uvjetima ispoljio i svoj pristanak.

Zbog naprijed izloženog, ovaj sud je zaključio, da je optuženi postupao sa eventualnim umišljajem u odnosu na ugrožavanje javnog prometa i nastupanja zabranjene posljedice, dok je u odnosu na daljnju posljedicu predmetnog krivičnog djela u vidu smrti jedne osobe postupao sa svjesnim nehatom jer je bio svjestan da zbog njegovog činjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da ona neće nastupiti, te da je slijedom toga optuženi S.V. u vrijeme, na mjestu i na način opisan u činjeničnom dijelu izreke ove presude, učinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. KZ FBiH, za koje je oglašen krivim.

U vezi sa navedenim, branitelj optuženog je neosnovano prigovorio da opis djela ne sadrži bitna obilježja krivičnog djela koje se njegovom branjeniku stavlja na teret. Naime, optuženi je oglašen krivim da je učinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti iz člana 333. stav 1. KZ FBiH. Odredbom člana 336. stav 2. KZ FBiH u relevantnom dijelu je propisano da to krivično djelo postoji „Ako je krivičnim djelom iz člana 333. stav 1. KZ FBiH prouzrokovana smrt jedne ili više osoba“, dok je odredbom člana 333. stav 1. KZ FBiH propisano da krivično djelo Ugrožavanje javnog prometa usljed omamljenosti čini onaj „Ko pod uticajem alkohola ili drugih omamljujućih sredstava upravlja prijevoznim sredstvom, iako je zbog toga očigledno nesposoban za sigurnu vožnju i time tako ugrozi javni promet da dovede u opasnost život ili tijelo ljudi ili imovinu većeg opsega“. Dakle, polazeći od zakonskih obilježja navedenog krivičnog djela, u dispozitivu optužnice (preuzeto izrekom presude) su navedene činjenice i okolnosti iz kojih proizilazi da je optuženi upravljao vozilom pod dejstvom alkohola i da je bio svjestan da usljed toga može ugroziti javni promet i dovesti u opasnost život ili tijelo ljudi, te činjenice i okolnosti iz kojih proizilazi da je optuženi usljed dejstva alkohola bio očigledno nesposoban za sigurnu vožnju, u kojem smislu je opisan način kršenja konkretnih saobraćajnih propisa (propustio da brzinu kretanja vozila prilagodi mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila, kao i alkoholiziranosti vozača, a za koje uvjete je prilagođena brzina iznosila 47,00 km/h), a usljed kojih propusta je izgubio kontrolu nad vozilom, te u konačnom činjenice i okolnosti u odnosu na daljnju posljedicu predmetnog krivičnog djela u vidu smrti jedne osobe.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženom S.V. ovaj sud je imao u vidu sve okolnosti koje su, u smislu odredbe člana 49. stav 1. KZ FBiH, od značaja za pravilno odmjeravanje kazne. Pri tome je sud na strani optuženog kao olakšavajuće okolnosti cijenio njegovu porodičnu situaciju, da je oženjen, otac jednog malodobnog djeteta, da je i sam u saobraćajnoj nezgodi pretrpio teške tjelesne povrede, kao, da se radi o njegovom dobrom prijatelju koji je smrtno stradao u navedenoj saobraćajnoj nezgodi, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije našao. Cijeneći sve navedene okolnosti, ovaj sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i šest mjeseci, smatrajući da kazna zatvora u navedenom trajanju, odgovara težini krivičnog djela, stepenu krivnje

optuženog i okolnostima pod kojima je djelo učinjeno, koja kazna je dovoljna i ujedno potrebna za ostvarenje svrhe kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu člana 77. stav 1. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera zabrana upravljanja prevoznim sredstvom motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 2 (dvije) godine, jer je sud našao da su se, pored činjenice da je optuženi izvršio krivično djelo kojim se ugrožava javni saobraćaj i za koje mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od dvije (2) godine i šest (6) mjeseci, stekle i druge okolnosti pod kojima je krivično djelo učinjeno, a na osnovu kojih se osnovano može zaključiti da postoji opasnost da će optuženi upravljajući prevoznim sredstvom ponovo učiniti tako krivično djelo. Te okolnosti su prije svega da je optuženi konkretne prilike upravljao vozilom neprilagođenom brzinom koja je značajno iznad prilagođene (uslovne brzine) konkretnim saobraćajnim okolnostima i to pod dejstvom alkohola.

Prilikom odlučivanja o troškovima krivičnog postupka ovaj sud je našao da optuženi S.V. po svom imovnom stanju te troškove ne može izmiriti bez da u pitanje bude dovedeno njegovo vlastito izdržavanje ili izdržavanja osoba koje je po zakonu dužan izdržavati (malodobno dijete), pa ga je zbog toga na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH oslobodio od obveze plaćanja tih troškova i odredio da isti padaju na teret budžetskih sredstava, pri čemu troškovi nastali pred prvostepenim sudom i u postupku odlučivanja po žalbi protiv presude tog suda padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Tuzli, a troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije BiH padaju na teret tog suda, osim troškova postavljenog branitelja koji također padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Tuzli koji je donio rješenje o postavljenju branitelja po službenoj dužnosti.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećena Z.M. se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na parnicu sa imovinskopравnim zahtjevom za naknadu štete je upućena na parnicu, jer podaci krivičnog postupka nisu pružili pouzdan osnov ovom sudu ni za potpuno ni za djelimično presuđenje.

Zapisničarka
Armina Kopic, s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija, s.r.

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.